

עמ"ת 26252/02/14 - עופר פרץ נגד מדינת ישראל

18 פברואר 2014

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
עמ"ת 14-02-26252 פרץ(עציר) נ' מדינת ישראל
בפני כב' השופט גד גدعון
העוור
נגד
מדינת ישראל
המשיבה

נוכחים:

העוור וב"כ - עו"ד עופר קופרמן

ב"כ המשיבה - עו"ד דקלה סרן

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

ערר על החלטת בימ"ש השלום באילת (כב' השופט ליאור ברינגר) מיום 14.2.14, במסגרת הוארך מעצרו של העורר עד החלטה אחרת, והפנה לשירות המבחן לצורך עיריכת תסקير מעצר.

כתב האישום מייחס לעורר עבירות של קשרת קשור לעוון, ומכירה של חומר מס肯 האסור בהפצה לפי חוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים.

על"י האמור בכתב האישום, מכיר העורר לחשוד אחר חומר אסור בהפצה מסוג PB22 במשקל של 6.1 ק"ג נתו, וכן קרטרון ובו אף שקיות אריזה ריקות בצבע כחול, תמורה סך 4000 ל"נ, תשלום לו החשוד الآخر.

הריאות לכואורה להוכחת האישום הן תפיסתם של החשודים יחד ליד רכובו של החשוד الآخر, כאשר הסמ נמצא בתוך הרכב, וכן עדותו של האخر במסגרת אחת מההודעות שמסר לפיה העורר הוא שמכר לו את החומר. כמו כן, נתפס ברשות העורר סכום כסף גדול אשר על"י החשוד התקבל כתוצאה ממכירת חומרים אסורים, ולדעת המדינה לא ניתן להסביר מנייח את הדעת.

העורר מפרט את השתלשלות החקירה. נלמד כי העורר נעצר יחד עם החשוד الآخر ורعيיתו של אותו חשוד, העורר הובא בפני ביהם"ש ומעצרו הוארך עד יום 3.2.14, במועד זה הוחלט ביהם"ש להאריך את מעצרו שוב עד יום 5.2.14.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

הסגנור עיר על החלטה זו, והעיר שנדון ע"י כב' השופטת נ. נצץ התקבל, והעורר שוחרר לחילופת מעצר, יודגש, כי באותו שלב טרם התקבלה חוו"ד לעניין החומר החשוד.

בהחלטת כב' השופטת נצץ נקבע, כי ככל שתוגש בקשה להארכת תוקף הגבלות או מעצר העורר לרוגל הגשת כתב האישום, יפוג תוקף הגבלות משעת מתן ההחלטה בבקשתה. כן גרשמה הצהרת ב"כ העורר כי לא תיטען בעתיד טענתshire או מניעות מקום שיוגש כתב אישום, וביהמ"ש יתבקש להורות על מעצרו של העורר.

ביום 9.2.14, נגבתה מהחשוד الآخر הוועדה (וזאת לאחר שכבר נגבו מס' הוודאות), במסגרת העיד כי העורר, הוא שמכר לו את החומר. מן העורר עולה כי בדין שהתקיים באותו יום בעניינו של החשוד الآخر ביבמ"ש קמא חזר בו מאותה גרסה. באותו יום הוזמן העורר לחקירה במשטרת, והתייצב למחירת ביום 10.2.14. מזכר בתיק עולה כי העורר נעצר עם הגעתו לתחנה, ובהמשך, עקבו דקות ספורות נחקר וועמת עם החשוד האחר, אשר לא חזר על גרסתו המפלילה. בתיק מזכיר של שוטר ממנו עולה כי ככל הנראה העורר מסר מן העורר אל החשוד האחר, ומזכיר נוסף לפיו לאחר ביצוע העימות בכיה החשוד האחר ציין בפני השוטר: "אני חייב לשתוק, אני לא יכול לדבר".

למחירת הובא העורר בפני בימ"ש השלום באילת, לאחר שהוגשו נגדו כתב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים.

הסגנור טען בפני בימ"ש המעצר כי קצין המשטרה לא נעשה חוק, וביקש לשחרר את העורר. בימ"ש קמא לא דין בהחלטתו בטענת המעצר הבלתי חוקי, קבוע כי יש ראיותلقואורה להוכחת האישום, וUILIT מעצר של מסוכנות, וקבע כאמור דין נוסף לקרהתו הזמן תסקير מעצר.

במהלך הדיון היום חזר הסגנור בין היתר על טענתו כי המעצר ע"י קצין המשטרה לא נעשה חוק. כן טען לתחבולה לא כשרה של המשטרה, אשר הזמין את העורר לחקירה ועצרה אותו קודם לחקירה. הסגנור הוסיף וטען כי על המשיבה היה לפנות לביהמ"ש בבקשתה למעצר, הן נוכח הוראת סעיף 23(6) לחוק המעצרים, והן נוכח החלטת כב' השופטת נצץ.

עוד טען לאפלה על רקע העובדה שאתמול החליט בימ"ש קמא לשחרר את החשוד האחר והמשיבה לא עררה על ההחלטה זו.

כן טען כי התשתיית הראייתית הלכאורים מכורסמת, משומש להודעת החשוד האחר, בה הפליל לכואורה את העורר, הינה הودעה ייחודית בין מס' הוודאות, בהן לא קשור את העורר למכירה, כאשר כאמור ביקש לחזור בו סמוך לאחר מתן אותה הודעה ולא חזר על הדברים במסגרת העימות. כן נטען בהקשר זה כי גם אותה הודעה עליה מתבססת המשיבה כוללת גרסה כבושה.

טענות הסגנור אין נטולות בסיס - על פני הדברים, לא נמנע מן המשיבה לפנות לביהמ"ש בבקשתה למעצר העורר, ונדמה כי יש קושי מסוים בעובדה שהזמן לחקירה ונעצר קודם שנחקר.

יחד עם זאת, סבורני כי אין מקום לקבוע כי המעצר לא היה חוקי, בהתקיים עילה לפי הוראות סעיף 23(4) לחוק, כאשר עובר למעצר הנוסף התקבלה בידי המשיבה ראייה נוספת, ישירה אשר החמידה את העורר ביצוע מכירה ממש

לחשוד الآخر. זאת, בנוסף לעובדה כי באותה שעה כבר הייתה בידי המשيبة חוו"ד ממנה עולה כי החומר שנמצא לכואורה היה אכן חומר מס肯 האסור בהפצתה לפי הוראות החוק.

מכל מקום, גם אילו לא היה מגיע לביהם"ש כאשר הוא עצור, מוסמך היה ביהם"ש כМОון להורות על מעצרו.

יש כאמור תשתיית ראייתית לכואורה להוכחת האישום. איני סבור כי חל בה כרשות על רקע ההודעות הננספות שמסר החשוד الآخر, שכן מקום שתתקבל הودעה המפלילה יהיה בה, לצד העובדה שהעורר נתפס סמור לסתם, וכן סכום הכספי הגדל שנתפס בכיסו, תיתכן באופן סביר הרשעה.

העבירה המיוחסת לעורר - מכירת חומר אסור והכמות העצומה של החומר, מבסיסים עילית מעוצר של מסוכנות בדרגה גבוהה. אמנם העבירה מסווגת כעוון בניגוד לעבירות שחורה בסמים לפי פקודת הסמים המסוכנים, וזאת נוכח השיקולים השונים בגינם חוק החוק, אלא שאין לבחון את שאלת המסוכנות רק על רקע סיוג העבירה, כאשר הסכנה לציבור כתוצאה מהפצת חומרים מסכנים דומה לסכנה כתוצאה מהפצת חומרים שכבר הוגדרו כסמים מסוכנים (ראה לעניין זה עמ"ת (ב"ש)

33-11-57509, מ"י נ' פלוני, החלטה מיום 41213; עמ"ת (ב"ש) 9744-12-13, דוד אבן נ' מ"י, ההחלטה מיום 25.12.13, מ"ת (שלום פ"ת) 17004-01-14, מ"י נ' בן יחזקאל ואח', ההחלטה מיום 12.1.14, וכן ההחלטה מותב זה מהיום בעמ"ת 30854-02-14, סהר אזמה נ' מ"י).

יש איפוא לבחון כל מקרה לגופו בקפידה, וזאת הן לעניין המסוכנות הלאורית והן לעניין החלופות המוצעות, כאשר נראה כי עבירות ההפצה לפי החוק האמור אכן מקומות לכשעמן מסוכנות בדרגה גבוהה.

אשר לטענת האפלה, ביחס לחשוד האخر ששוחרר, נראה כי אין לקבללה, וזאת הן משום שנגד העורר, להבדיל מהחשוד الآخر, יש ראות לביצוע מכירה של חומר אסור, והן משום שלחשוד האخر, בניגוד לעורר כאן, אין הרשות ואף לא תיקי מב"ד.

יתרה מכך, בתיק תמצית מידע ממנה עולה חשד כי העורר עוסק במכירת חומרים אסורים.

במצב זה, נוכח עוצמתה הרבה של המסוכנות הלאורית, אין להתערב בהחלטת בימ"ש קמא להורות על הגשת תסקير מעוצר בעניינו של העורר, והעורר נדחה.

ניתנה והודעה היום י"ח אדר תשע"ד, 18/02/2014 במעמד הנוכחים.

גד גدعון, שופט